

ĮŽANGA 7

I ŽVILGSNIS Į TRADICIJOS SĄVOKOS FORMAVIMĄSI

Naujųjų laikų temporalumas: kaitos ir tvarumo dermė per kartotę	14
Tradicija ir pažanga: skirtingi kultūros dinamikos vaizdiniai	19
Tradicija – kūrybingumo ar kūrybinės inercijos šaltinis?	25
Kaita ir tvarumas kaip viena kitą apibrėžiančios priešybės	28
Tolydi laiko tėkmė ir istorinis mąstymas	32
Tradicijos ir modernybės perskyra: tradicija kaip tvarumas	35
Kartotės sugrįžimas: tradicija kaip istorijos sąvokos paralelė	38

II PASAKOJIMAS KAIP TRADICIJOS PARADIGMA

Praeities patyrimo būdai ir jų tyrimo galimybės	50
Pasakojimas kaip laiko mimezė	64
Pozityvūs ir neigatyvūs pasakojimo momentai: <i>kairos</i> ir <i>chronos</i> ritmas	74
Loginė ir laikiška tvarkos: atviros ir lanksčios struktūros idėja	82
Žmogaus tapsmas: laikiška ir loginė tapatybė	90
Pasakojimo situacija: individualumo ir viešumo derinimas	96

III TRADICIJOS ILGESYS: GAIVINIMO GALIMYBĖS IR PAVOJAI

Veiksmo sąvoka: skirtumas tarp judesio, veiksmo ir įvykio	109
Tradicinio ir mokslinio žinojimų santykis	120
Tradicijos fiksavimas: pasakojimo situacijos vertimas informacija	127
Atgyjančios tradicinės praktikos: kūrybiško pakartojimo atradimas	132
Tradicijos sąvokos permąstymas kaip naujų mokslo metodikų pagrindas	138
Praktiniai ir tarsi-praktiniai tradicijos tematizavimo būdai	144
Dėmesys religinėms tradicijoms: ar dar įmanomas jų atskirumas?	153
Tradicijos ir istorijos sąvokos konfliktų bei įtampų situacijose	162

APIBENDRINIMAS 169

SUMMARY 175

LITERATŪRA 187